Nro. 155.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 9go Lipca 1796.

Gazety.

WŁOCHY.

Piſzą z *Tryeſtu* pod 13. Czerwca, że mięſzkańcy i kupcy tamteyſi, lękaiąc ſię nawiedzenia armii Francuſkiey, ſprzątaią ſpieſznie koſztownieyſze maiątki z towarami, i przewożą ie na mieyſca beſpiecznieyſze. Obywatele trzymaią warty i patroluią po mieście; 6. znacznieyſzych oſób odbywa koleyno nocą ſtraży z patrolami. Emigranci Lombardſcy i Francuzi wynoſzą ſię przez *Górtz* do *Klagenfurt* i *Wiednia*, a inni do *In-*

ſpruck. Temi dniami wyſzło na morze 25. Szalup Kanonierſkich, każda od 7. armat; na brzegach morſkich zakładaią mocne baterye z ſtósowną liczbą dział. Francuzi, Grecy i Zydzi ſpielznie wywożą ſwoie towary z *Tryeſtu.*

Dotąd Francuzi i krokiem iednym nieposunęli ſię w kraie Papieſkie. Senat Bonoński wydał rozkaz, aby ſię nikt nie ważył pod ſurowemi karami, uſtnie lub piſmem uwłaczać powadze Potencyi woiuiących i ich armii, aniteż wdawać ſię w krytyki zdarzeń woiennych. Xiąże Modeny niezmiernie ma bydź kontent z warunków pozyſkanego zawieſzenia oręża, abowiem ſpodziewał ſię nierównie uciążliwſzych. Ponieważ ten Xiąże zawſze mawiał do emigrantow Francuſkich w ſwym kraiu, że Republikanie wezmą niezawodnie gòrę, z tey przyczyny za odebraniem wiadomości o zawieſzeniu oręża, rzekł: „ Albożem niepowtarzał często, że to naſtąpi! „ Municypalność Medyolańſka rozrzuciła 60,000. liwrów na armią Francuſką, nadgradzaiąc iey odnieſione zwycięſtwa dnia 30. i 31. Maia przy *Minzio.* Spokoyność w *Lombardyi* zupełnie znowu przywròcona. Dnia

4. rozstrzelano Xiędza z *Pavii*, mieniem *Bianchi* za to, iż był na czele zbuntowanego pospólstwa. W ostatniey bitwie przy *Minzio*, kawalerya Neapolitańska dzielnie broniła przeyścia Republikanom, ale ich grenadyerowie, rzuciwszy się po szyię w wodę, odstraszyli śmiałym tym krokiem swych przeciwników. To iest uwagi godna, że Jenerał *Buonaparte* wielę winien zwycięstwa swoie fałszywym planom, które za istotne udawał przed nieprzyiacielem. Dnia 14. Kwietnia pisał do ministra *Faypoult* w *Jenuy* z oznaymieniem, iż uderzy na nieprzyiaciół przy *Bocchetta*, i starał się, aby Depesze te wpadły w ręce Austryakóm; co gdy się stało, uderzył cale w inną stronę. Między warunkami zawieszenia oręża z Królem Sardyńskiem *Buonaparte* ostrzegł sobie wolne przeyście za *Po* pod Valenza; a zaczym nieprzyiaciel zdołał się postrzec, on przeszedł z swą armią te rzekę przy *Piacenza*. Z tey przyczyny pisząc do Paryża mówi, że przeprawę za *Po* winien iest manewróm diplomatycznym. Przed nieiakiem czasem wydał proklamacyą do woyska, w którey wyraża, że myśli opanować *Rzym*

Rzym z *Neapolem*, a teraz nagle zwrócił swą potęgę ku *Tyrolowi i Karyntyi*. Głoszą, że Francuzi domagaią się mocno, aby przyięto ich garnizon do *Livorno*, *Civita-Vecbia i Ancona* w kraiach Papiefkich. Papież iuż pewnie przyiął warunki od Francuzów podane, końcem pozyskania zawieszenia oręża. Część pieniędzy z znaczną liczbą koni i mułów, wysłano iuż z kraiów Kościelnych do Kommissarzów Francuskich.

Z urzędownego rapportu Feldm: B. *Beaulieu* okazuie się, że nieprzyiaciel uderzywszy dnia 17. Czerwca na przednie straży Cesarskich pod górą *Monte Paldo* w okolicach S. *Maria di Corona*, *Ferara i Monte Gambione*, odparł ie z początku; ale za nadeyściem posiłków, Cesarscy znowu odzyskali utracone stanowiska. Prócz tego nic się nie stało szczegulnieyszego na granicach Włoskich.

Z Madrytu dochodzą wiadomości, że Król wezwawszy 22. Jenerałów, codziennie się z niemi naradza względem pomnożenia sił zbroynych.

NIEM-

NIEMCY.

Feldmarſzałek Hr. Wurmſer donoſi z główney kwatéry w *Schwezingen*, że po wyſłaniu poſiłków do Włoch pracowano przy wyżſzym Renie około ſzańców i bateryi, końcem zaſłonienia armii od przewagi nacieraiących nieprzyiaciół. Te fortyfikacye iuż prawie były zakończone, gdy znagła Republikanie przypuſzczonym ſzturmem chcieli przeſzkodzić robocie. Dnia 10. i 12. czynili mocne obſerwacye wzdłuż linii Ceſarſkich, a 13. oſadzili piechotą *Aſſenheim i Kronau*. Dnia zaś 14. równo z świtem uderzyli ze wſzyſtkich ſtron na Ceſarſkich, ale mężnym odporem, mimo przewyżſzaiącey ſiły, byli wſtrzymani. Jednakowoż opanowali w tym zdarzeniu *Frankenthal*, zkąd ich znowu wyparł Jenerał *Devay*, póymawſzy całą kompanią grenadyerów. Dnia 15. znowu zaſzły utarczki między przedniemi ſtrażami, i Ceſarſcy zagarneli kilku niewolników, których liczba od dnia 13. ſięga 90. głów. Strata Ceſarſkich w tych zdarzeniach wynoſić może w rannych i ubitych 200.

lu-

ludzi. Okopy i ſzańce przed *Mundenheim* ukończone iuż zoſtały, a woyſka zaſtaniaiące dotąd roboty iuż ſię do nich ściągnęły. Korpus odwodne pod Jenerałem *Szterray*, przebrawſzy ſię za Ren, ſtanęło dnia 17. w obozie przy *Schwetzingen*, gdzie główna kwatéra założoną zoſtała.

Od Renu piſzą pod 18. Czerwca, że Francuzi zwiiaią ſię iuż o milę pod *Moguncyą*. Słyſzana kanonada dnia 11. w Frankforcie ztąd pochodziła, że Ceſarſcy z ſzańców Moguckich ſtrzelali na nieprzyiacioł ſypiących w bliſkiey okolicy baterye. Francuzi dla tego tak opieſzale poſtępowali za armiami Ceſarſkiemi z lewych brzegów Renu, że ſię nigdy nieſpodziewali, aby te w 3. dni po dobrowolnem wypowiedzeniu zawieſzenia oręża, bez podſtępu chciały opuſzczać kray 12. mil wzdłuż rozległy. Teraz dopiero zbieraią ſię w potężney ſile pod *Bingen i Kreuzenach*, odcinaiąc razem kommunikacyą z lewych brzegów Renu armii Jenerała *Wurmſer* z Arcy - Xiążęciem *Karolem*. Republikanie tak ściśle zachowuią neutralność, że w wioſce *Bendorf* pół mili od *Neuwiedu* należącey do

Kró-

Króla Pruſkiego, nie tylko nie zaymuią kwater, ale też magazyn mąki Ceſarſkiey tam złożony, i od 8. Auſtryaków pilnowany, w niczym nienaruſzaią.

Z *Akwisgranu* piſzą pod 9. Czerwca, że w ten właśnie moment, kiedy ſię zabierano do organizacyi Zwierzchności w kraiach zdobytych między *Mozą a Renem* i t. d. Direktoryat nowe wydał roſporządzenie względem tych prowincyi. Wſzyſtkie te kraie zdobyte na 2. części maią bydź podzielone, i *Mozella* będzie im ſłużyć za Kordon. Wyżſza część nazywać ſię ma między *Renem a Mozellą*, niżſza zaś między *Renem a Mozą*. Pierwſza zawierać będzie wſzyſtkie kraie z prawych brzegów Mozelli, Elektorſtwo *Trewirſkie* i t. d. aż do *Koblenz*; druga zaś *Luxemburg*, część Biſkupſtwa *Leodyiſkiego* i inne kraie z lewych brzegów *Mozelli* a prawych *Mozy*. Nad każdą częścią uſtanowiony będzie Direktor Jeneralny dla odbierania podatków na Rzeczpoſpolitą. Dochody X'ęży z funduſzów wypadłych na ſkarb maią bydź urządzone: żadnego duchownego iakiegokolwiek ſtanu i powołania dochody roczne przewyżſzać nie mogą

1000.

1000. liwrów (około 1600. Zł. Pol.) a nauczycielów parafialnych 600. liwrów. Wszyſtkie dobra Xięży, Kawalerów S. Jana i t. d. wcielone zoſtały do dóbr narodowych. Te i tém podobne urządzenia okazuią, że Rząd Francuſki chce nieodzownie mieć Ren za granice Rzeczypoſpolitey.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 13. Czerwca.

Sławni herſztowie Szuanów *Coeur de Lion i Coeur de Roi* złożywſzy oręż z ſwymi Diwizyami w Nantes, poddali ſię Rzeczypoſpolitey. Toż ſamo uczynił Jenerał ich *Eſcartonville* z 300. ſwoiemi. Kontradmirał *Sercey*, który z ſwą Diwizyą z *Rochefort* popłynął do Indyi wſchodnich, donoſi pod 10. Marca, że podrodze zabrał ogromny okręt Angielſki z żywnościami, i ſpodziewał ſię ieſzcze w krótce więcey zdobyczy, ponieważ okręty Angielſkie gęſto ſię zwiiały w iego horyzoncie.

(z *Dodatkiem.*)

DODATEK

DO DZIENNIKA Nro 155.

EDYKT.

Jego Cesarsko Królewska Apostolska Mość z Oycowskiey względem Kraiu staranności chcąc w Galicyi trwaiące przez wiele lat do zamiany dóbr solnych ściągaiące się interesa, ile możności w iak nayprędszym czasie do pożądanego przyprowadzić końca, i swoich Galicyiskich Obywatelów, którzy Dobra solne na skarb ustąpili, tym rychley przyprowadzić do spokoynego posiadania Dóbr Kameralnych w równowartości przez siebie otrzymanych, następuiącą naywyższą rezolucyą powziąć raczył, która na mocy roskazu Dekretem nadwornym pod 23. Stycznia t. r. tu nadeszłego ninieyszemi publicznie czyni się wiadomo.

Nayprzód. Końcem postanowienia wartości Dóbr przez rzeczonych Obywateli Skarbowi ustąpionych, oraz innych otrzy-

otrzymanych za nie w równowartości, maią bydź *Fassye i Lustracye* za fundament wzięte, a te dochody szczególnie i pożytki nieiakiey odmianie podpadać, które przez powszechne monarchiczne rozporządzenia, albo okoliczności mieyscowe w całości będąc uchylone, ustały, lub bardziey umiarkowane są, albo też które z powodu wcale nowych lub pomnożonych urządzeń po nastąpionych iuż Lustracyach i podanych Fassyach utworzone na nowo lub powiększone zostały.

Powtóre Intrata Zup Solnych ma bydź podług *Fassyi podatkowych* nadgrodzona, iednakże po odtrąceniu drzewa do wywarzenia soli potrzebnego, względem czego przepisy pod 24. Czerwca 1790. 3. Marca 1791. i 25. Lipca 1791. przyzwoite stanowią prawidła, podług których także ściśle zachować się będzie należało.

Potrzecie. Bonifikacya lasów podług wartości drzewa nastąpić ma, która stósownie do naywyższego rozporządzenia pod 24. Czerwca 1790. tudzież pod 28, Lutego i 25. Lipca 1791. w samym mieyscu ostatnią razą rozpoznana i bezstronnie za przybraniem mieyscowych

Zwierz-

Zwierzchności i Gromad wynaleziona i postanowiona była.

Poczwarte. Podług przepisu pod 24. Października 1791. do nadwyżku tego, co go dawnieysi właściciele żup w Dobrach od Kamery więcey niżeli wartość realności przez nich skarbowi ustąpionych wynosi, otrzymali, ieśliby onymże takowe nieprzynależne i aż do ukończenia obrachunku ku tymczasowemu użytkowaniu zostawione Dobra na dziedzictwo oddane bydź miały, zamiast publiczney Licytacyi, która iest przepisana co do przedaży wszystkich skarbowych realności, *dziesięć od sta iako naddatek* w samey istocie bardzo mierny dla zrównania nieiakiego teraźnieyszey wartości przyrachowany bydź ma.

Popiąte. Każdemu z dawnieyszych żup właścicielów, którzy się znayduią w razie nadgrodzenia takowey równowartości, ma bydź oblikwidacya przez Galicyiską kraiową Buchalteryą ułożona, podług powyższych prawideł wyraźną wartość obostronnych Dòbr, oraz wiele iedney lub drugiey stronie ieszcze zachodzi, w sobie zawieraiąca, do rąk oddana.

Po-

Poszóste. Chcąc potrzebny przy tym sposób postępowania ile możności ułatwić i skrócić, Nayiaśnieyszy Pan raczył *Judicium delegatum cum derogatione omnium Instantiarum* składaiące się z trzech Politycznych a trzech Sądowych Konsyliarzy tu we Lwowie pod Prezydencyą Rządcy kraiowego za pierwszą Instancyą, a w Wiedniu toż Judicium również z trzech Politycznych a trzech Sądowych nadwornych Konsyliarzy pod zarządzeniem naywyższego Direktoryalnego Ministra za drugą i ostatnią instancyą delegować, przed którego Sądu pierwszą Instancyą wszystkie powyżey wzmiankowane układy zachodzić będą i droga pismiennego postępowania zbiorem sądowym przepisana u niey zachowana bydź ma.

Dalszy ciąg potém.